

EE Summer Camp 2017 – City University of Hong Kong

1. Osobní údaje

Jméno a příjmení: Daniel Pichl

Délka pobytu: 27.6. 2017 – 1. 8. 2017

Kontaktní osoba na vysílající VŠ: Monika Hebková

Kontaktní osoba na přijímající VŠ: Idy Pang

2. Příprava pobytu, studium na přijímací škole

Vzhledem ke stoupající popularitě zahraničních pobytů a zejména Asie na UHK se do výběrového řízení přihlásil větší než dostatečný počet studentů. Přesto byla přijata drtivá většina a kapacita výjezdu plně naplněna – osobně jsem s úspěšným přijetím neměl problém.

Na letní školu byla také přijata skupina několika mých kamarádů, se kterými jsme společně naplánovali let. Letenky jsme nicméně nekupovali společně, protože se naše cesty po ukončení pobytu rozcházely do jiných destinací. Pro let jsme zvolili komfortní třídu Economy+ od Fly Emirates, kde mně letenky vyšly dohromady přibližně na 22 000 Kč. Jednalo se o letenku přímo do Hong Kongu s přestupem v Dubaji a zpáteční z Tokia, opět s přestupem v Dubaji. Bylo možné sehnat letenky i o 7 000 Kč levnější, ale raději jsme zvolili pohodlí a záměrně dlouhý přestup v Dubaji využili pro prohlídku města.

V moderním Hong Kongu není problém s běžnými nemocemi jihovýchodní Asie a očkování tedy není povinné, nicméně i přesto jsem se nechal očkovat proti břišnímu tyfu a žloutence typu A, což mě u společnosti Avenier vyšlo s vydáním mezinárodního očkovacího průkazu na 1 779 Kč. Cestovní pojištění pak vyšlo skrze ZPMVČR na 2 600 Kč.

S ohledem na kvalitní a hustou síť veřejné dopravy, a naopak špatnou dostupnost vozidel k půjčení jsem si nezařizoval mezinárodní řidičský průkaz a skutečně se také nedostal do situace, kdy by mohl být potřeba.

Vízum bylo zařízeno s pomocí UHK – bylo třeba jen vyplnit formulář a čekat. Velká část z nás dostala vízum jen pár dní před odletem, a to musela CityU (City University of Hong Kong) úřady urgovat. Předpokládám, že v příštích letech budou dány termíny pro odeslání dokumentů dřív, aby se taková situace nemusela opakovat.

V Hong Kongu, bývalé britské kolonii, je angličtina úřední jazyk a ukázalo se, že není problém se s ní kdekoliv domluvit – jen je třeba zvyknout si na přízvuk. Všechny nápisy, mapy, plánky a informace jsou pak psány dvojjazyčně – Kantonsky a Anglicky.

Tématem letní školy bylo sestavení a naprogramování robotického auta a jeho ovládání. Výuka probíhala téměř každý všední den od 9:15 do 16:30 s 1,5 hodiny dlouhou pauzou na oběd, a to formou práce v laboratoři. Práce byla rozdělena na etapy podle týdnů, na jejichž začátcích jsme vždy dostali vytištěné manuály, které nás prací velmi dobře provedly krok po kroku. První týden jsme se naučili základy elektroniky a napájeli potřebné součástky na PCB, čímž jsme vytvořili funkční tělo auta – jednalo se o připravenou „stavebnici“, která byla patřičně zdokumentována a měli jsme pro inspiraci k dispozici i hotový model. Druhý týden jsme strávili modelováním „karosérie“ auta v programu DesignSpark Mechanical, který jsme pak předali vyučujícím pro 3D tisk. Dále jsme programovali Arduino, které bylo řídicí jednotkou auta. Ačkoliv byl k tomu využit jazyk C, který se na FIM standardně nevyučuje, nebylo třeba jeho rozsáhlých znalostí a díky obecným znalostem programování si všichni studenti poradili. Na závěr jsme programovali aplikaci pro Android, která pomocí Bluetooth umožňovala auto řídit. Vzhledem k mým pokročilým

znalostem této platformy jsem se nedržel manuálu a zvolil alternativní postup – zde musím CityU vytknout, že manuál používal zastaralé metody a byl místy špatně srozumitelný, až dokonce nekompletní, takže s touto částí měla řada studentů problém. Přes veškeré zádrhly nicméně všichni dokončili práci včas a auta byla připravena k závodu, který se konal 31.7. Principem závodu bylo odtlačení papírových kostek do určeného prostoru. Celé letní školy a také závodu se zúčastnila i skupina středoškolských studentů z Hong Kongu, kteří ke všeobecnému překvapení v závodu zvítězili. Úplným závěrem studia pak byla ceremonie s vyhlášením výsledků, promítáním fotek a videí, skupinovým focením a výborným rautem.

3. Ubytování, strava, doprava, ostatní

Ubytování jsme byli na kolejích, tzv. Student Residence, přímo v Kowloon Tong, několik desítek metrů od samotného kampusu. Laboratoře byly nicméně na jeho opačné straně, přibližně deset minut chůze chodbami a krytými cestami, které studenty schovávali před občasným deštěm. Ubytování nám bylo poskytnuto zcela automaticky zdarma. Jeho jedinou zvláštností bylo to, že jsme byli přidělení náhodně do různých budov a pokojů, k různým spolubydlícím (kteří občas ani o našem příjezdu dopředu nevěděli, nebo byli nepřítomní a zanechali po sobě nepořádek v celém pokoji) a nebylo možné dané místo jakkoliv změnit – pouze v případě nepřijatelného technického stavu pokoje z důvodu například plísňe nebo štěnic (což nebylo časté). Koleje byly nicméně kvalitně vybavené a nepříliš staré, i když ani ne úplně nové. Kromě toho nabízely některé budovy nenahraditelný výhled na celý Hong Kong.

Na kolejích byly samozřejmě kabelové přípojky na internet, který bylo ovšem třeba aktivovat, což mohla trvat několik hodin až případně do druhého dne. Většina dlouhodobých studentů ale měla na pokoji WiFi routery a nezdráhala se podělit o přihlašovací údaje. V ostatních částech kampusu a společenských místnostech byla k dispozici síť Eduroam a stejně tak obdobná síť CityU, která byla rychlejší, ale byly k ní třeba školní přihlašovací údaje (které jsme ale obdrželi ještě před odletem). Škola také nabídla a předala zájemcům SIM karty s 6 GB dat za necelých 300 Kč. Tyto karty také obsahovaly nezjištěný (a mnou nevyčerpaný) počet minut volání a prokázaly se na cestách jako nedocenitelné – například pro navigaci při pěší túře.

Přímo v areálu kolejí byla k dispozici jídelna, která nabízela jídla po celý den. Výběr byl velký a cena slušná – kolem 70 Kč, nicméně tato jídelna byla bezesporu nejhorší v kampusu. V dalších budovách se nacházely celkem tři další jídelny, nabízející od evropských po japonská jídla, plus čínská restaurace a kavárna, kde servírovali turecký kebab. Stravování ve škole se pohodlně vešlo do 100Kč za jídlo. Podobné ceny bylo možné najít i v restauracích a jiných podnicích, ale luxusnější nebo tradiční jídla mohla ve zdánlivě levně vypadajících podnicích být i za trojnásobek.

Jídlo bylo možné v zásadě všude hradit pomocí karty Octopus, která fungovala zároveň jako elektronická peněženka na veřejnou dopravu, vstupy, ale i nákupy. Bez této karty se člověk v Hong Kongu neobejde. Její výhodou je také to, že se dá dobýt prakticky kdekoliv, kde se jí dá platit, a před odletem je možné ji vrátit a dostat zbývající peníze a zálohu zpět.

Karta Octopus měla největší využití pro veřejnou dopravu. Nejbližší stanice metra byla stanice Kowloon Tong v budově obchodního centra Festival Walk, do kterého lze z kampusu přejít krátkým tunelem. Síť metra pak nabízela velmi rychlou, pohodlnou a klimatizovanou dopravu po celém městě, přičemž na konečných stanicích bylo možné dále nasednout na autobusy nebo minibusy jezdící mimo zastavěné oblasti, případně do okolních vesnic a městeček.

4. Finanční podpora, náklady na pobyt, celkové zkušenosti

Od školy jsme obdrželi stipendium ve výši 32 000 Kč a jak již bylo zmíněno, ubytování bylo zdarma. Tato částka pokryla bohatě náklady na letenku a očkování, přičemž ještě několik tisíc korun zbylo. Za celý pobyt jsem utratil přibližně dalších 24 000 Kč, ale to jsem se nesnažil šetřit. Nebyl jsem nicméně například na návštěvě oblíbeného Macau a stravoval jsem se převážně v jídelnách v kampusu.

Kromě času stráveného ve škole jsme věnovali maximum volných chvil průzkumu města, jeho památek a atrakcí a cestováním po okolí. Osobně mohu doporučit výlet na vrcholy Victoria Peak a Lion Rock, ale i prohlídku centra města s Victoria Harbour, nespočtem mrakodrapů a množstvím parků – namátkou Kowloon Park s voliéry a pelikány, nebo pak Kowloon Walled City Park určitě stojí za návštěvu. K moři je možné dorazit na Big Wave Beach nebo Shek O Beach, kde byla ale na můj vkus příliš špinavá voda. Nejčistší voda a nejkrásnější pláže jsou v okolí národního parku Sai Kung, zejména na východ od východní přehrady nádrže High Island Reservoir – tam se ovšem není tak jednoduché dostat (z kampusu několik stanic metrem, dva autobusy a taxi nebo mikrobus, celkově asi na dvě hodiny cesty) a je třeba počítat s tím, že si na místě člověk nekoupí vodu. V neposlední řadě zmíním noční život, který je v Hong Kongu daleko bližší Evropě – ve vyhlášené ulici Lan Kwai Fong a okolí nicméně člověk v noci narazí zejména právě na Evropany.

Celkově jsem s pobytem velmi spokojený a rozhodně ho můžu doporučit. Studium pro mě jakožto studenta AI nebylo náročné, ale i tak jsem se mnohé naučil a získal řadu nových zkušeností z akademického prostředí v Asii. Navzdory představě mnohých není Hong Kong jen město, ale rozsáhlá oblast, která nabídne mnohé pro milovníky zábavy všeho druhu – od městské turistiky, přes noční život a „horskou“ turistiku až po surfování a jiné aktivity na moři. Zajímavý je také mix britské a čínské kultury a obecná atmosféra města. Místní obyvatelé jsou vstřícní a veselí a mluví veskrze anglicky, takže se člověk nikde necítí osamocen.